

РЕШЕНИЕ

№ 6911

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9521** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.13, ал.6 от Закона за социалното подпомагане вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Х. К. А. от [населено място] срещу заповед № ЗСП/Д-К-КГ/252 от 27.07.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К., потвърдена с решение № 09-РД04-0251 от 18.08.2020г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – К.. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Излага се в жалбата, че не са налице сочените в същата основания за издаването ѝ. Искането отправено до съда е за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно редовно призована, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ - К., редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-К-КГ/252 от 10.07.2020 г. на Х. К. А., с която е поискано отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво.

Със социален доклад от 27.07.2020г., извършен по повод подаденото от жалбоподателя заявление-декларация е установено, че лицето отговаря на

декларираното в заявлението семейно и здравословно положение. По отношение на доходите на лицето е посочено, че са налице суми от субсидии от Държавен Фонд „Земеделие“ в размер на 1591.46 лева и доходи от пенсия в размер на 164.00 лева. С оглед на така установеното и при извършена преценка на нуждите от социално подпомагане, е дадено становище за отказ на целева помощ за отопление с твърдо гориво на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД 07-5 от 2008 г. на министъра на труда и социалната политика, тъй като средно месечния доход на лицето от предходните шест месеца е по-висок от диференцирания доход за отопление.

С оспорената заповед № ЗСП/Д-К-КГ/252 от 27.07.2020г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К., на основание чл. 13, ал. 2 от ЗСП, чл. 4, ал. 4 и чл. 3, ал. 3 от Наредба № РД 07-5 от 2008г. на министъра на труда и социалната политика, на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с твърдо гориво /в пари/ за отоплителен сезон 2020-2021 г., с мотив, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД 07-5 от 2008 г. на министъра на труда и социалната политика, тъй като средно месечния доход на лицето от предходните шест месеца е по-висок от диференцирания доход за отопление.

Заповедта е оспорена по административен ред и потвърдена с решение № 09-РД04-0251 от 18.08.2020 г. на директора на Регионална дирекция К..

По делото е представено и справка за изплатени суми от ДФ „Земеделие“ чрез система за електронни бюджетни плащания СЕБРА, на лица бенефициенти от приложения списък за периода от 01.01.2020 г. до 30.06.2020 г., като е видно, че на Х. К. А. с УРН 252806 са преведени суми от субсидии посочени в справката, чийто общ размер възлиза на 1591.46 лева.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, което има правен интерес да обжалва и оспорването му е насочено срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗСП, като не се констатира и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗСП социалните помощи, сред които и целевите се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално

подпомагане" или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от ЗСП, като право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане и Наредба № РД-07-5 /16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2 ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление (ДМДО) и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Основа за определяне на ДМДО е базовият доход за отопление. „Базов доход за отопление“ е разчетен показател, който служи за ДМДО и е равен на двойния размер на определения месечен гарантиран минимален доход. За 2020г. базовият доход за отопление е в размер на 150 лева.

От горното следва изводът, че за да отговаря дадено лице на условията за отпускане на целева помощ е необходимо да са налице две кумулативни предпоставки - средномесечния доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация да е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и лицето да отговаря на условията на чл. 10 и 11 от ППЗСП. Съгласно §3 от ДР на Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. „диференциран минимален доход за отопление" е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно възрастта, семейното положение и здравословното състояние, определена по реда на чл. 2, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г.

В конкретния случай, видно от съдържанието на процесната заповед, целевата помощ за отопление с твърдо гориво /в пари/ на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателят не отговаря на условията на посочената по-горе Наредба във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, тъй като средно месечният доход на лицето от предходните шест месеца е по-висок от диференцирания доход за отопление. Видно е от представените по делото доказателства, средномесечният доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация от Х. К. А., е в размер на 370.67 лева. Това е така, тъй като общият размер на дохода ѝ за предходните шест месеца е в размер на 2224.02 лева, формиран както следва : от пенсия – 632.56 лева и от суми, получени от субсидии в размер на 1591.46 лева. В случая, с оглед обстоятелството, че жалбоподателката е лице, съжителстващо с друго лице или семейство, диференцираният доход за отопление е правилно изчислен на 186 лева - 1.24 от базовия доход за отопление.

С оглед на изложеното правилно административният орган е приел, че Х. К. А. не отговаря на условието по чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5/2008г., тъй като средномесечният ѝ осигурителен доход не е равен или по-нисък от диференцирания му минимален доход, поради което няма право на целева помощ за отопление. Разпоредбата на чл. 2, ал.1 от Наредба № РД-07-5/2008г. на МТСП е изрично и императивно формулирана и не позволява дискреционно приложение.

Отказът по Заповед ЗСП/Д-К-КГ/252 от 27.07.2020 г. е съобразен с целта на Закона за социалното подпомагане, като такова да се предоставя единствено на граждани, които

без помощта на друго не могат да задоволят своите основни жизнени потребности чрез труда и доходи от имуществото им, така че тях се явяват изчерпани всички възможности за самоиздръжка и издръжка от лицата. Социалните помощи са предназначени да подпомогнат само тези граждани, които са в изключително критично положение, което не им позволява да задоволят сами своите основни жизнени потребности, в т.ч. отопление, не и тези които, макар със затруднение, могат сами да ги задоволят. Границата между тези категории е очертана с нормативно с предвидените условия за отпускане на отделените видове социални помощи. Задължение на органите за социално подпомагане е стриктно да я съблюдават във всеки един отделен случай, отпусчайки социалните помощи единствено на лица, за които законът е преценил, че са най-нуждаещи се, и отказвайки ги на всички останали, които по закон нямат право да ги получават, тъй като не отговарят на едно или повече от кумулативно предвидените условия за социално подпомагане по чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗСП.

По изложените съображения, съдът намира че Заповед № ЗСП/Д-К-КГ/252 от 27.07.2020 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К., потвърдена с решение № 09-РД04-0251 от 18.08.2020 г. на директора на Регионална дирекция К., за валидно и законосъобразно издадена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. К. А. срещу заповед № ЗСП/Д-К-КГ/252 от 27.07.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К., потвърдена с решение № 09-РД04-0251 от 18.08.2020 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – К..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: